

**Magistrát mesta Trenčín.
Testamenta
1526 – 1870**

Opis na úrovni fondového oddelenia

kód	názov kódu v AJ	obsah	Názov kódu v SJ
3.1.1.	Reference kode	SK_1570_15107_2	Referenčný kód
3.1.2.	Title	Magistrát mesta Trenčín. Testamenta	Názov jednotky opisu
3.1.3.	Date(s)	1526 - 1870	Časový rozsah
3.1.4.	Level of desription	Fondové oddelenie	Úroveň opisu
3.1.5.	Extent and medium of the unit o description (quantity, bulk, or size)	975 spisov	Rozsah a nosič jednotky opisu (množstvo, rozsah alebo veľkosť)
3.2.1.	Name of creator(s)	Magistrát mesta Trenčín. Testamenta	Názov pôvodcu
3.2.2.	Administrative history	Trenčín nemal v stredoveku úplné postavenie slobodného kráľovského mesta v právnom zmysle kvôli podriadenosti majiteľom hradu, predsa užíval obvyklé výsady slobodných miest. Skutočne slobodným kráľovským mestom sa stal Trenčín až v novoveku. Patril do prvej kategórie miest, ktorú tvorili slobodné kráľovské mestá (civitas), vzhľadom k tomu Trenčín požíval výsady prislúchajúce jeho postaveniu podľa vzoru Budína. Mesto a jeho plnoprávni mešťania získali oslobodenie od platenia mýta v Uhorsku a od platenia cla ktoré platilo len na trenčianskej tridsiatkovej stanici. Malo právo konať viacero jarmokov a týždenný trh, právo slobodnej poľovačky, rúbania dreva, lapania	Dejiny správy pôvodcu

		<p>vtákov v okolitých lesoch, lovenia rýb vo Váhu a v jeho tŕňach. Práva prislúchali aj vo vzťahu k slobodnej voľbe farára a disponovaní s jeho majetkom v prípade smrti. Richtár a mestská rada mali výlučnú súdnu právomoc nad obyvateľmi mesta, mohli vynášať aj hrdelné rozsudky, volení do funkcií boli zo svojho stredú. Trenčín využíval aj ďalšie, najmä ekonomické výsady spočívajúce v práve skladu, výčape piva, vína a výseku mäsa, tiež výberu mostných poplatkov, ktoré sa spätne využívali na ich opravy, ale rovnako i na ponechanie si 200 zlatých z vybratých kráľovských tridsiatkov a určených na údržbu a budovanie mestských hradieb. Mesto platilo daň ako celok prostredníctvom Uhorskej komory, jej výber zabezpečovala mestská rada.</p> <p>Užšiu mestskú radu tvorilo 12 senátorov (vrátane notára) a richtár, ktorý jej predsedal. Popri nej fungovala aj tzv. vonkajšia mestská rada s počtom 24 členov bez reálnych kompetencií v oblasti riadenia mesta. Členstvo vestskej rade formálne podliehalo riadnej voľbe, no v skutočnosti bolo najmä členstvo v senáte založené na nepotizme, ktorý v istej forme pretrval aj v mladšom období. Po bitke na Bielej hore, keď sa stal Trenčín útočiskom českých exulantov mnohí z nich v druhej polovici 17. storočia zaujali významné úrady v vestskej správe ako mestskí kapitáni, komorníci, senátori či napokon aj ako richtári, čo ich zaradilo k mestským elitám. Veľkú úlohu pri obsadzovaní vestských úradov zohrala konfesionalita. Na sklonku 16. storočia až do roku 1670 mali úrady v rukách evanjelici, potom sa pomocou kráľovských komisárov pretláčali do úradov katolíci, ktorí v 18. storočí už úplne prebrali nad mestom moc.</p> <p>V rokoch 1673 – 1681 bolo Uhorsko pod správou gubernia, ktoré vydávalo smernice a nariadenia aj pre mestá. 18. storočie začalo pre mesto Trenčín tragickým obdobím kuruckého obliehania a veľkého strádania obyvateľstva, z ktorého sa mesto nespamätalo dlhé roky. Kráľovský dvor mal snahu skonsolidovať pomery, preto vyčlenil sumu 10 000 zlatých a tiež oslobodil mesto na 10 rokov od platenia daní. Tieto opatrenia mali za následok nárast obyvateľstva ktoré síce napomohlo naštartovať ekonomiku mesta, no dôsledky posledného stavovského povstania bolo cítiť ešte aj na konci 18. storočia, nakoľko postupne vzrastalo zadĺženie mesta i jeho obyvateľov.</p> <p>18. storočie sa stále nieslo v duchu súperenia medzi katolíckou a evanjelickou cirkvou. Až Tolerančný patent zabezpečil trencianskym evanjelikom skutočnú slobodu vierovyznania.</p> <p>Jozef II. zrušil autonómiu slobodných kráľovských miest, keď ich podriadil komisárom</p>	
--	--	--	--

		<p>novo vzniknutých dištriktov. Trenčín podliehal komisárovi nitrianskeho dištriktu J. Ťrménimu. Jozef II. však pred smrťou väčšinu svojich reforiem odvolal, a tak aj mesto Trenčín nadobudlo znova svoju správnu samostatnosť.</p> <p>Storočie osvietenstva bolo charakteristické aj pretrvávajúcim zápasom o funkcie vo vedení mesta. Snahou kráľovských komisárov bolo presadzovať len katolíckych kandidátov na senátorov, kapitánov a pod. Zašlo to až tak ďaleko, že richtár, senátori a ostatní hlavní predstavitelia mestskej správy sa už nemali voliť celým mešťianstvom, ale iba tzv. obcou voliteľov (electa communitas). Jej počet sa mal z 24 členov navýšiť podľa vzoru iných miest. K tomu kroku trenčiansky magistrát aj reálne pristúpil v roku 1765, kedy bol počet zvýšený na 40 členov, no zároveň sa zredukoval počet senátorov na 6 osôb v snahe zníženia mestských výdavkov. V 18. storočí totiž už aj oni poberali riadny plat.</p> <p>Koncom 18. storočia sa mesto stalo spolu so Žilinou strediskom remeselnej výroby. Ale ešte na konci vlády Márie Terézie bol Trenčín stále zadlžený. V 19. storočí pre roky neúrody a pre choleroú epidémiu v roku 1831 nastal úbytok obyvateľstva. Začiatok tohto storočia poznačili napoleonské vojny a Trenčín zažil v tejto súvislosti prechod ruských vojsk a cára Alexandra I. Feudálne vzťahy pretrvávali do buržoáznej revolúcie v roku 1848. Ku koncu feudalizmu sa však voľby už nekonali každý rok. Mestská rada sa tak stávala byrokratickým aparátom platených úradníkov. Samospráva miest bola zaručená aj zákonným článkom č. 23 z roku 1848, ale za Bachovho absolutizmu sa nemohla uplatniť.</p>	
3.2.3.	Archival history	<p>Testamenty boli písomným produktom mestskej kancelárie a mesto si ich uchovávalo a ukladalo v mestskom archíve spolu s ďalšou písomnou produkciou mesta.</p> <p>Slobodné kráľovské mesto Trenčín nemalo samostatného archívára a starostlivosť o dokumenty patrila medzi povinnosti notára mesta a neskoršie aj jeho pomocníkov – pisára (ministeriála) a kancelistu.</p> <p>V prvej polovici 20. storočia neboli archívne dokumenty zverené do starostlivosti odbornému archívárovi, za menšiu mesačnú odmenu nad nimi správu držali rozliční zamestnanci mesta.</p> <p>Odborného archívára malo mesto Trenčín prideleného od 1. marca 1952, keď prevzal správu a dozor nad mestským archívom Dr. Vojtech Štibraný.</p> <p>Do odbornej správy Štátneho archívu v Trenčíne sa dokumenty dostali v roku 1953, keď</p>	Dejiny archívneho fondu

		<p>došlo k zlúčeniu troch právnych predchodcov archívu – Okresného archívu v Trenčíne, Okresného archívu v Novom Meste nad Váhom a Mestského archívu v Trenčíne.</p> <p>Fond Magistrát mesta Trenčín sa nachádzal v Mestskom archíve, v budove Miestneho národného výboru v Trenčíne na Stalinovom námestí č. 2. Po zatopení archívu v roku 1952 sa písomnosti premiestnili na prízemie budovy, kde zotrvali do roku 1973, kedy sa vtedajšie pracovisko okresného archívu presťahovalo do elokovaného pracoviska v Zamarovciach. Po dokončení stavby účelovej budovy pre Štátny okresný archív v Trenčíne boli listiny v roku 1984 presťahované do tejto budovy na Kozušnickej ulici, kde sa nachádzajú dodnes.</p> <p>Oddelenie Testamenta je sprístupnené formou katalógu, podrobnej analytickej archívnej pomôcky vyhotovenej v aplikácii Bach-inventáre.</p>	
3.2.4.	Immediate source of acquisition or transfer	Testamenty spolu s listinami prevzal vtedajší Okresný archív v Trenčíne do svojej správy v roku 1953 pod č. 1/1953.	Spôsoby získavania archívnych prírastkov
3.3.1.	Scope and contents	<p>Z diplomatického hľadiska tvoria testamenty spisy. Prvé zachované testamenty pochádzajúce z prvej polovice 16. storočia boli ešte jednoduché čo do formy i obsahu. Zo 16. storočia sa zachovalo 83 exemplárov. Zo 17. – 19. storočia sú testamenty zachované takmer z každého roku. V tomto období boli vyhotovované pre všetky majetkové triedy, nielen pre významnejších patricijov. Podstatný nárast agendy v súvislosti s vyhotovovaním testamentov židovského obyvateľstva je zaznamenaný približne od čias vlády Jozefa II. (1780 – 1790) a tento trend pretrval i v nasledujúcom storočí.</p> <p>Testamenty sa vyhotovovali za účelom zachytenia poslednej vôle oprávneného poručiťa nakladať so svojim hnutelným i nehnuteľným majetkom. Testamenty zachytávali celkový majetkový stav poručiťa, sú charakteristické najmä pre spoločensky významnejšiu mestskú societu známu pod názvom mestská elita. V praxi to znamenalo, že sa spísali všetky aktíva a pasíva. Do aktív sa rátali najmä nehnuteľnosti (dom, majer, polia v extraviláne, záhrady, vinohrady) a hnutelný majetok (šperky, finančná hotovosť, zariadenie domácnosti, šatstvo, obligácie). Pasíva v testamente predstavovali najmä rozličné dlhy. Doklady o vyrovnaných podlžnostiach zvykli</p>	Obsah a rozsah archívneho fondu

		<p>zriedkakedy v 18., no častejšie už v 19. storočí prikladať ako samostatné prílohy k testamentom, čím spisy ako také značne narástli na objeme. Niektoré testamentárne spisy nezriedka obsahujú viacero príloh.</p> <p>Testamenty boli od počiatku vyhotovované zväčša na dvojhárku a v prípade objemnejších i viazaných dvojhárkov. Obsahom skromnejšie testamenty zvykli mať i jednoduchší formát a boli vyhotovované aj na samostatné listy. Prílohy boli rovnako zaznamenané na samostatné listy papiera, prípadne na dvojhárky, či viacero zošitých dvojhárkov v závislosti od obsahu. Písacou látkou bol výlučne papier, žiaden spomedzi testamentov nebol vyhotovený na pergamene.</p> <p>Forma testamentov sa počas storočí zmenila len nepatrne. Takmer každý z testamentov obsahuje zaužívanú formuláciu v podobe incipitu, kde býva uvedená pasáž zo Svätého písma, najčastejšie vo forme „V mene Boha, Otca i Syna i Duchu Svätého Amen.“ Často sa využívali aj ďalšie kombinácie a pasáže z Biblie. Potom najčastejšie nasledovala formulácia s údajmi o poručiťovi. Iniciátormi spísania poslednej vôle boli poväčšine samotní poručiťelia, no v niektorých prípadoch aj príbuzní, ktorí si tak chceli zabezpečiť sľúbený majetok.</p> <p>V testamente sa buď v úvode, no častejšie pri jednotlivých odkazoch spomína väčšinou príbuzenstvo poručiťa. Na základe ústnej žiadosti poručiťa richtár či mestská rada rozhodla, koho zo svojho stredy poverí úlohou spísania. Posledné vôle mešťanov sa spisovali v prítomnosti najčastejšie dvoch až štyroch senátorov, od 17. storočia si k tejto činnosti postupne pribrali i mestského pisára (ministeriála). Zriedkakedy ho mohol vystriedať mestský notár, ale dialo sa tak pravdepodobne len v ojedinelých prípadoch. Výnimočne je medzi úradnými osobami spisujúcimi inventáre niekto zo širšej mestskej rady (ex electi).</p> <p>Samotné jadro testamentu tvoril majetkový súpis s odkazmi pre jednotlivých dedičov (obdarovaných). Z pohľadu zámožnosti boli väčšinou uvádzané za incipitom nehnuteľnosti (dom, majer, polia, vinohrady) a až následne hnutelné veci. Z movitých vecí prevažovalo šatstvo, šperky, finančná hotovosť, v prípade remeselníkov a obchodníkov môžeme nájsť zmienky o veciach potrebných k ich remeslu či obchodu. V rámci obsahu sa väčšinou pri konkrétnych testamentárnych odkazoch uvádzajú i skutočnosti, z ktorých sa dozvedáme o vzťahu s príbuznými. Podiel na dedičstve či konkrétnu vec zväčša zveroval poručiť tomu, kto sa o neho staral, opačným prípadom</p>	
--	--	--	--

		<p>bolo odvrhnutie sa od poručiťa, ponechanie ho na ľarchu vzdialeným príbuzným, alebo susedom či priateľom. V niekoľko málo prípadoch sa spomínajú aj násilnosti detí voči svojim rodičom, ktoré títo v testamentoch popisujú a zdôvodňujú ako príčinu vydedenia.</p> <p>Záver testamentu obsahoval zväčša len datovaciu formulku a podpisy tých, ktorí boli poverení jeho spísaním. Každý testament bol overený prsteňovými pečaťami osôb, ktoré ho vyhotovovali. Väčšinou sa na tomto type archívneho dokumentu nachádzajú 2 – 3 prsteňové pečate, no nie je žiadnou výnimkou ak na testament pritlačilo svoju pečať 5 i viac osôb. Testamenty ako také sú preto veľmi vhodným archívnym materiálom na sfragistický výskum.</p> <p>Na dorze býva uvedený krátky regist a záznam o publikácii pred senátom. Každý testament sa totiž po jeho spísaní predkladal pred mestskú radu, ktorá sa oboznamovala s jeho obsahom.</p> <p>Testamenty sú pomerne zachovalé, len časť z nich je porušená. Niektoré spisy môžu byť nekompletné a to najmä vzhľadom k tomu, že sa s nimi fyzicky manipulovalo pri vytváraní vecných skupín.</p> <p>Testamenty trenčianskych obyvateľov boli z veľkej časti vyhotovené v bohemizovanej slovenčine. Vzhľadom k tomu sú vhodné najmä pre jazykovedný výskum dobovej slovenčiny a miestnych toponým, či už v samotnom Trenčíne alebo na okolí. V menšej miere sú tu zastúpené aj testamenty v latinčine, nemčine i maďarčine a z 2. polovice 18., no najmä z 19. storočia je zachovaných aj mnoho hebrejských. Aj samotné „slovensky písané“ testamenty obsahovali zväčša latinské formulky či celé časti. Takými bol najmä incipit a datovacia formulka.</p> <p>Závety sú historicky cenné, pretože obsahujú informácie k najrozličnejším témam vrátane dejín každodennosti. Okrem iného informujú aj o vzťahoch poručiťov s príbuznými, priateľmi, susedmi a ďalšími, s ktorými prichádzal za života do kontaktu. Najčastejším testamentárnym odkazom bola nehnuteľná pozostalosť pozostávajúca z domov, majerov, polí, lúk, záhrad a vinogradov. Pri domoch remeselníkov sa často spomínajú aj dielne (dobovo vrštace) a ďalšie súčasti domu – stodoly, studne, maštale a podobne. Niekedy sa uvádza aj ich vybavenie a zariadenie. Výnimkou nie sú ani pivovary a pálenice.</p> <p>Osobitne sa testátori vo svojich závetoch zmieňujú o domácich zvieratách, ktoré tvorili</p>	
--	--	--	--

		<p>podstatnú časť ich majetku, najmä ak išlo o hovädzí dobytok, kone a pod. Podobne tak bolo aj s poľnohospodárskymi produktmi, najmä šafranom, obilím, sladom a podobne. Pomerne častý testamentárny odkaz predstavovalo šatstvo (sukne, živôtky, zástery, lajblíky, čepce, kabáty, dolomány) a rozličné textilie, najmä posteľná bielizeň (podušky, plachty, návliečky, periny a pod.). Ich opisy sú vhodné k výskumu dejín odievania a každodennosti.</p> <p>Zaujímavou položkou sú tiež knihy v závetoch intelektuálov (kňazov, notárov, pisárov, lekárov, lekárnikov a pod.).</p> <p>Samostatnou kategóriou testamentárnych odkazov sú také, ktoré mali slúžiť pre verejný prospech. V niektorých prípadoch neodkazovali finančnú hotovosť, ale materiálne veci. Testamenty obsahujú v niektorých prípadoch cenné informácie aj vo vzťahu k samotným remeselníkom vykonávajúcim svoje činnosti v rámci mesta. V závetoch sa spomínajú títo remeselníci: čižmári, kotlári, kováči, kožušníci, krajčíri, mäsiari, murári, mydlári, remenári, súkenníci, tkáči, zámočníci a napokon zlatníci. Z ich testamentárnych odkazov vieme určiť vybavenie a zariadenie ich remeselníckych dielní a tak je možné urobiť si obraz o majetkovom postavení, sociálnej situácii či každodennosti konkrétneho remeselníka.</p> <p>V závetoch sú zachytené aj finančné možnosti obyvateľstva. Zmienky o dlžných, alebo vypožičaných peniazoch sú takmer v každom závete.</p> <p>Z vyššie uvedeného je zrejmé, že fondové oddelenie Testamenta má do budúcnosti potenciál poskytnúť záujemcom informácie k štúdiu rozličných tém. Informačná sýtosť jednotlivých testamentov je na rozličnej úrovni, no ako celok podávajú pomerne celistvý obraz o spoločnosti z pohľadu každodennosti.</p>	
3.3.2.	Appraisal, destruction and scheduling information	Vyrad'ovanie sa nevykonalo.	Vyrad'ovanie a hodnotenie
3.3.3.	Accruals	Neočakávajú sa.	Možné prírastky
3.3.4.	System of arrangement	S premiestňovaním radnice sa sťahovali aj dokumenty. Ich spôsob uloženia v mestskom archíve nie je celkom zrejmý, ale možno predpokladať, že sa ukladali rovnako ako listiny do skriniek. Pôvodne asi neboli uložené samostatne, ako je tomu dnes. Mohli byť uložené spolu s majetkovými deľbami a inventármi, keďže obsahom sa všetky tieto,	Spôsob usporiadania

		<p>dnes tri samostatné fondové oddelenia, týkali pozostalostného pokračovania po nebohých Trenčanoch.</p> <p>Pod vedením Vojtecha Štibraného sa začal triediť archívny fond Magistrát Trenčín do rozličných vecných skupín. Pôvodný spisový materiál bol zadelený do 18 skupín. Z testamentov sa utvorilo 17.-te oddelenie spisového materiálu s názvom „Testamenta – závety.“ Chronologický rámec predmetnej skupiny bol vymedzený rokmi 1551 – 1824 v počte 9 archívnych škatúl. Pri ďalšom triedení archívnych dokumentov sa však časom ukázalo, že dokumenty boli roztriedené len veľmi „na hrubo“ a v druhej polovici 20. storočia ďalší pracovníci Štátneho archívu v Trenčíne pokračovali v triedení archívnych dokumentov a vytváraní nových, vecných skupín. Tak sa stalo, že z „pôvodných“, v polovici 20. storočia vytriedených 18 skupín spisov, tvorí v súčasnosti aktový materiál Magistrát Trenčín do roku 1848 (s presahmi) celkovo 44 vecných skupín. V 2. polovici 20. storočia zamestnankyňa archívu Viera Bernátová, znovu vytriedila a chronologicky usporiadala predmetné oddelenie. Vznikol tak súbor z rokov 1526 – 1870 celkovo usporiadaný do 14 škatúl. V rokoch 2015 – 2016 ich archivár Peter Brindza opätovne chronologicky triedil a každý testament vložil do spisového obalu, čím fondové oddelenie narástlo o 2 škatule na celkový počet 16 škatúl. Opätovné pretriedenie bolo potrebné, pretože na viacerých testamentoch bol chybné prečítaný dátum a tak boli nesprávne chronologicky radené. Nové chronologické radenie ukázalo, že niektoré dovtedy samostatné „testamenty“ sú v podstate iba prílohou a v konečnom dôsledku tvoria s inými písomnosťami 1 spis týkajúci sa testamentárnej záležitosti po konkrétnom zomretom. Pri triedení materiálu v druhej polovici 20. storočia sa totiž neprihliadalo na obsah jednotlivín v rámci skupiny Testamenta, jednotlivé dokumenty sa triedili iba chronologicky. V 18. – 19. storočí mnoho testamentov obsahovalo aj rozličné prílohy, preto bolo potrebné v mnohých prípadoch rekonštruovať pôvodný spis z rôznych jednotlivín. Dokumenty z oddelenia Testamenta sú sprístupnené formou podrobného katalógu.</p> <p>Testamenty sú radené chronologicky od najstaršieho z roku 1526 po najmladší pochádzajúci z roku 1870. Naostatok, do škatule č. 16 je zaradených i 6 testamentov, resp. ich torz, ktoré neobsahovali nijaký dátum. V samotnom katalógu pri údajoch o dátume sa uvádza latinským termínom „sine dato“ (bez dátumu). Niektorým z nich sa aj napriek tomu dá určiť ich približná doba vzniku a to na základe osôb, ktoré sa v nich</p>	
--	--	--	--

		<p>spomínajú, resp. na základe paleografického rozboru textu.</p> <p>Oddelenie Testamenta je prístupné formou katalógu, teda podrobnej analytickej archívnej pomôcky vyhotovenej v aplikácii Bach-inventáre. Z tohto dôvodu sa v predmetnom katalógu zobrazuje inventárne číslo a nie katalogizačné číslo, nakoľko program je takto prednastavený. Inventárne číslo však treba pokladať v tomto prípade za katalogizačné číslo. Celkovo obsahuje oddelenie Testamenta 975 katalogizačných jednotiek uložených v 16 škatuliach v rozsahu 2 bm. Katalogizačnou jednotkou je 1 testament, resp. spis, ktorý sa týkal jedného testamentárneho konania (testament + prílohy, prípadne ďalšie neoverené odpisy).</p> <p>Katalogizačnú jednotku tvorí: obsah samotného záznamu vo forme registru, dátum a miesto vydania testamentu, katalogizačné číslo a číslo ukladacej jednotky (škatule). Súčasťou každého záznamu je základná diplomatická charakteristika dokumentu a to najmä či ide o originál, alebo neoverenú kópiu, druh písacej látky, formát, stav zachovania resp. mieru poškodenia, jazyk dokumentu, dorzálne poznámky – najmä regist, publikácia, prípadne signatúra, rozmery v centimetroch a napokon spôsob spečatenia, počet pečatí a ich stav zachovania.</p>	
3.4.1.	Conditions governing acces	Prístupný.	Podmienky prístupu
3.4.2.	Conditions governing reproduction	Archívne dokumenty možno reprodukovat' so súhlasom archívu podľa podmienok uvedených v jeho bádateľskom poriadku a v súlade s internými predpismi MV SR.	Podmienky vyhotovovania reprodukcii
3.4.3.	Language /scripts of material	Latinský, maďarský, nemecký, hebrejský, slovenský.	Jazyk/písmo archívnych dokumentov
3.4.4.	Physical characteristics and technical requirements	Čiastočne poškodený.	Fyzický stav a technické požiadavky

3.4.5.	Finding aids	Ministerstvo vnútra SR, Štátny archív v Trenčíne, Peter Brindza: Magistrát mesta Trenčín, Testamenta, 1526 - 1870, 2 zväzky, Čiastkový inventár, Trenčín 2016, evid. č. 4761 (I. zväzok) a 4762 (II. zväzok)	Vyhľadávacie pomôcky
3.5.1.	Existence and location of originals	Ministerstvo vnútra SR, Štátny archív v Trenčíne, Kožušnícka 1, 911 05 Trenčín	Existencia a umiestnenie originálov
3.5.2.	Existence and location of copies	Archívna pomôcka o tom neinformuje.	Existencia a umiestnenie kópií
3.5.3.	Related units of description	Nie sú známe.	Súvisiace jednotky opisu
3.5.4.	Publikation note	Informácie nie sú známe.	Informácie o publikovaní
3.6.1.	Note		Poznámka
3.7.1.	Archivist's note	Pozri 3.4.5. Katalóg vypracoval Peter Brindza v rokoch 2015 – 2016, jeho súčasťou je menný, miestny, vecný register a register korporácií. Opis vyhotovila Mgr. Janka Štefaničáková v apríli 2019.	Informácia o spracovateľovi a spracovaní
3.7.2.	Rules or conventions	Opis bol vyhotovený podľa ISAD(G): General International Standard Archival Description, Second Edition a metodického pokynu na tvorbu opisov archívnych súborov podľa všeobecného medzinárodného štandardu pre archívny opis ISAD (G) č. SVS-OAR1-2017/002532.	Pravidlá alebo zásady
3.7.3.	Date(s) of descriptions	26. 04. 2019	Dátum vyhotovenia opisu

